

ПРИЛОГ

Да ли се рок од годину дана односи на обавезу предузетника да своје пребивалиште усклади према месту пребивалишта, имајући у виду да та обавеза није утврђена Законом о превозу путника у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“, бр 68/2015, 41/2018 и 44/2018).

У члану 35. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о превозу у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“, број 83/18) прописано је да су правна лица и предузетници, који имају одобрење за обављање такси превоза, дужни да своје пословање ускладе са одредбама овог закона и прописа, донетих на основу овог закона, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, с тим што је рок за усклађивање пословања у погледу услова из члана 5. овог закона, у делу којим се додаје члан 87в став 1. тач. 4) и 5), две године од дана ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду наведену одредбу, као и да је у члану 87а став 2. Закона о превозу путника у друмском саобраћају саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 68/15, 41/18, 44/18-др.закон и 83/18) (у даљем тексту: Закон) прописано да услов у погледу седишта испуњава предузетник ако на територији јединице локалне самоуправе која издаје одобрење има седиште и пребивалиште, неспорно је да се рок од годину дана за усклађивање пословања привредних субјеката односи и на предузетника који нема пребивалиште на територији јединице локалне самоуправе која му је издала одобрење.

Домаћи или међународни превоз који путничким возилом или аутобусом обавља домаће, односно страно лице које нема својство превозника, а који се обавља два или више пута током дана, недеље или месеца, на истом или сличном превозном путу или се лица која се превозе укрцавају или искрцавају на аутобуским стајалиштима или на истим или сличним местима укрцавања или искрцавања, и лица која се превозе нису у сродству са лицем које управља возилом сматра се јавним превозом који је овим законом забрањен. **Да ли овај услов мора бити испуњен и у случају када се ради о јавном превозу прописаном ставом 2. овог члана, односно да ли услови прописани ставом 1. и ставом 2. овог члана морају бити кумулативно испуњени?**

У члану 13. став 1. Закона прописано је да домаћи или међународни превоз који путничким возилом или аутобусом обавља домаће, односно страно лице које нема својство превозника, а који се обавља два или више пута током дана, недеље или месеца, на истом или сличном превозном путу или се лица која се превозе укрцавају или искрцавају на аутобуским стајалиштима или на истим или сличним местима укрцавања или искрцавања, и лица која се превозе нису у сродству са лицем које управља возилом сматра се јавним превозом који је овим законом забрањен.

У ставу 2. истог члана прописано је да ће се јавним превозом из става 1. овог члана сматрати нарочито и:

- 1) превоз за који је наплаћена услуга превоза;
- 2) превоз који се обавља на релацијама на којима постоји линијски превоз;
- 3) превоз више од пет лица, укључујући и возача;
- 4) превоз „од врата до врата“;
- 5) превоз који се обавља на основу јавног оглашавања;
- 6) ако лице које управља возилом (власник или корисник возила) није у могућности да из сопствених прихода, односно прихода остварених по основу рада, социјалних или пензијских примања финансира износ трошкова за гориво које је утрошено за разлику броја пређених километара у тренутку вршења инспекцијске контроле и броја пређених километара евидентираних у записнику о последњем техничком прегледу.

Возач нема одобрење, нема уговор о ангажовању са регистрованим превозником, возило нема такси обележја, а утврђено је да обавља јавни превоз. **Да ли у овом случају применити одредбу члана 13. или члана 87 закона?**

Из наведених одредаба неспорно је да се у поступку инспекцијског надзора пре свега мора утврдити да ли лице које обавља превоз има својство превозника, како је прописано у члану 2. тачка 30) Закона. Имајући ово у виду, доказивање елемената јавног превоза који је овим законом забрањен, а који су прописани у члану 13. став 1. Закона, неопходно је у сваком конкретном случају. С тога, ако се у инспекцијском надзору докаже и нека од чињеница из става 2. овог члана, иста само додатно потврђује да се ради о јавном превозу који је овим законом забрањен.

Да ли физичко лице, које испуњава Законом прописане услове, које је са предузетником или привредним друштвом закључило уговор о привременим и повременим пословима или уговор о допунском раду, може стећи статусе такси возача?

Законом о превозу путника у друмском саобраћају (“Сл. гласник РС“, број 68/15, 41/18, 44/18-др.закон и 83/18) у члану 2. тачка 44) прописано је да је такси возач физичко лице које управља такси возилом и обавља такси превоз као предузетник или као запослени код предузетника или привредног друштва; у тачки 45) овог члана да је такси дозвола за возача идентификациона исправа коју такси возач носи са собом приликом обављања делатности и коју је дужан да покаже на захтев овлашћеног лица и која садржи пословно име привредног друштва или предузетника, редни број, име и презиме такси возача, статус такси возача (предузетник или запослени), јединствени матични број грађана – такси возача (ЈМБГ), адресу и фотографију. У члану 87. став 2. истог закона прописано је да се одобрење за обављање такси превоза издаје привредном друштву или предузетнику који у регистру привредних субјеката има регистровану претежну делатност „такси превоз“ и који испуњава услове у погледу седишта, возача, возила и пословног угледа, те у члану 87б став 5. да возач мора бити у радном односу код предузетника или привредног друштва.

На који начин се доказује звање возача путничког аутомобила трећег степена? Да ли се за доказивање услова из члана 87б тачка 2 прихватају искључиво јавне исправе о стеченом образовању издате од стране образовне установе које имају одобрење од стране Министарства проsvете? Да ли кандидати за такси возаче са стеченим звањем „возач моторног возила“ и „саобраћајни техничар“ испуњавају услове у погледу члана 87б?

У члану 87б став 1. тачка 2) Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да возач мора да има звање возача путничког аутомобила трећег степена стручне спреме или звање возача аутобуса и теретног моторног возила четвртог степена стручне спреме или звање техничара друмског саобраћаја или звање возача специјалисте петог степена стручне спреме, а у тачки 3) и да има радно искуство на пословима возача моторног возила од најмање пет година.

За доказивање напред наведених услова подносилац захтева може да приложи диплому, уверење, сведочанство или другу јавну исправу о стеченом образовању, које одговара звању возача одговарајуће врсте моторног возила или само звању возача моторног возила, будући да се сва наведена звања односе на моторна возила. Тако лице које има звање „возач моторног возила“ испуњава прописани услов, док лице које има звање „саобраћајни техничар“ испуњава прописани услов ако је у питању образовање стечено у саобраћајној струци друмског смера.

Шта се подразумева под термином „радно искуство на пословима возача моторног возила од најмање пет година“? Да ли се мисли на радно искуство стечено на пословима возача у звању возача путничког аутомобила трећег степена стручне спреме или звању возача аутобуса и теретног моторног возила четвртог степена стручне спреме или звању техничара друмског саобраћаја или звању возача специјалисте петог степена стручне спреме, у трајању од најмање пет година?

Из наведених одредби члана 87б Закона о превозу путника у друмском саобраћају произлази да су алтернативно прописана четири различита звања за такси возача, али да радно искуство не мора да буде стечено у неком од прописаних звања.

Која је веза између такси превозника који подноси захтев за издавање одобрења, општинске односно градске управе која издаје кровну ознаку и правног лица са којим такси превозник има закључен уговор о пословно-техничкој сарадњи о пружању услуге радно везе или услуге информacionих технологија? Процедура издавања кровне ознаке као једног од услова из члана 88 став 3 Закона, у предвиђеном року од 40 дана од дана издавања одобрења, а пре издавања такси дозволе за возило (чл. 88 став б) је нејасна.

У члану 87в тачка 8) Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да возило мора да има кровну ознаку издату у складу са чланом 89а; у члану 88 ст. 2. и 3. прописано је да општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, издаје одобрење за обављање такси превоза на територији те јединице локалне самоуправе ако је број возила који се уноси у одобрење у оквиру дозвољеног броја такси возила и ако привредно друштво и предузетник испуњава услове из чл. 87, 87а, 87б, 87в тач. 1)–5) и 87г овог закона, те да је привредно друштво и предузетник дужно да у року од 40 дана од дана пријема одобрења пријави почетак обављања делатности органу надлежном за регистрацију привредних субјеката као и да општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја, достави доказе о испуњености услова из члана 87в тач. 6)–9) овог закона; у члану 89а ст. 1, 2, 3, 4. и 5. прописано је да се возило којим се обавља такси превоз обележава истицањем кровне ознаке која има инсталирано осветљење и садржи натпис „TAXI“, број кровне ознаке и ознаку издаваоца кровне ознаке, да такси превозник користи кровну ознаку коју издаје општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја или кровну ознаку коју издаје правно лице са којим такси превозник има закључен уговор о пословно-техничкој сарадњи о пружању услуге радио везе или услуге информacionих технологија, да правно лице издаје кровну ознаку такси превознику који достави сагласност општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја, да јединица локалне самоуправе прописује изглед и димензије кровне ознаке коју издаје општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, као и услове и начин давања сагласности за коришћење кровне ознаке коју издаје правно лице, те да је забрањено издавати и користити кровне ознаке без претходно прибављене сагласности општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја.

Из наведених одредби произлази да се привредном субјекту који испуњава услове из чл. 87, 87а, 87б, 87в тач. 1) – 5) и 87г, на основу члана 88. став 2. издаје одобрење. У року од 40 дана од пријема тог одобрења привредни субјект је дужан да испуни услове из члана 87в тач. 6) – 9), а то подразумева: - да региструје возило у складу са тачком 7), - да обезбеди кровну ознаку, и то на тај начин што ће му кровну ознаку, на његов захтев, издати јединица локалне самоуправе или ће му, такође на његов захтев, јединица локалне самоуправе издати сагласност да користи кровну ознаку оног правног лица са којим је закључио уговор о пословно-техничкој сарадњи, - да изврши уградњу таксиметра у складу са тачком б), те да обезбеди испуњеност услова прописаних сходно тачки 9) члана 87в.

**На који начин се врши провера испуњености услова за обављање такси превоза?
Да ли се одобрење, такси дозволе за возила и возаче временски ограничавају?**

У члану 87д став 1. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, најмање једном у три године, врши проверу испуњености услова за обављање такси превоза, у ставу 2. ако се у вршењу провере утврди да је такси превозник престао да испуњава неки од услова за обављање такси превоза, општинско, односно градско веће укинуће одобрење, с тим што се пре укидања одобрења одређује рок у коме је такси превозник дужан да достави доказе о испуњености прописаних услова, осим доказа о чињеницама о којима се води службена евиденција, док је у члану 88. став 8. прописано да обрасце такси дозволе за возача и такси дозволе за возило прописује јединица локалне самоуправе.

Имајући у виду да је чланом 87б став 5 прописано да возач мора бити у радном односу код предузетника или привредног друштва, да ли се одобрење може издати привредном друштву или предузетнику које достави доказ о радном односу са такси возачем који је претходно био у радном односу код другог такси превозника који, у тренутку разматрања захтева, има важеће одобрење односно има издату кровну ознаку и такси дозволе за возила?

У члану 87б став 5. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да возач мора бити у радном односу код предузетника или привредног друштва, док је у члану 88. став 2. прописано да општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, издаје одобрење за обављање такси превоза на територији те јединице локалне самоуправе ако је број возила који се уноси у одобрење у оквиру дозвољеног броја такси возила и ако привредно друштво и предузетник испуњава услове из чл. 87, 87а, 87б, 87в тач. 1)–5) и 87г овог закона.

Шта се подразумева под термином „оптимални број такси возила“? Шта се подразумева под термином „дозвољени број такси возила“? Да ли дозвољени број такси возила може бити већи, мањи или једнак оптималном броју возила и који критеријуми се примењују код његовог одређивања?

У члану 94. став 2. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да јединица локалне самоуправе, у складу са саобраћајно-техничким условима, доноси програм којим дефинише организовање такси превоза у оквиру кога се одређује и оптималан број такси возила; у ставу 3. да се саобраћајно-технички услови из става 2. овог члана дефинишу у петогодишњем периоду, а на основу карактеристика превозних захтева - вожњи и стања техничког регулисања саобраћаја на територији јединице локалне самоуправе, те у ставу 4. да јединица локалне самоуправе на основу програма из става 2. овог члана доноси акт којим утврђује дозвољени број возила за обављање такси превоза. Будући да је оптимални број циљ програма, нема оправданих разлога за утврђивање дозвољеног броја који је мањи од оптималног броја такси возила.

Како се спроводи поступак за издавање одобрења уколико подносилац захтева поседује уредну документацију а није испуњен услов из члана 88 став 2 у погледу дозвољеног броја возила? Који је редослед поступања са поднетим захтевима у случају да се испуни услов у погледу дозвољеног броја возила? Да ли се уводи листа чекања?

О томе да ли је број возила који се уноси у одобрење у оквиру дозвољеног броја стара се општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, тако што у сваком конкретном случају утврђује да ли се уношењем број возила у одређено одобрење премашује дозвољени број возила, те уколико тај број премашује дозвољени број, захтев одбија, у целости или делимично.

Да ли се престанком важења одобрења из члана 88а Закона превозник обавезује да врати кровну ознаку и такси дозволе за возача?

У вези питања које се односи на враћање кровне ознаке и такси дозволе за возача, указује се да престанком важења одобрења губи се право на обављање делатности такси превоза, па самим тим ако субјекат и даље обавља ову делатност ради се о привредном преступу из члана 167. Закона о превозу путника у друмском саобраћају, односно прекршају из члана 168. овог закона. Међутим, ако се у периоду важења одобрења такси превознику одобри промена кровне ознаке или промена такси дозволе за возаче, односно возила, јединица локалне самоуправа овлашћена је да пропише дужност враћања истих или други начин којим ће спречити њихову злоупотребу, ако у зависности од поступка издавања кровних ознака и такси дозвола који уређује јединица локалне самоуправе, оцени да је то потребно.

Да ли се ради о јединственој цени по којој ће сви превозници радити у систему такси превоза у јединици локалне самоуправе или се цена може одредити у опсегу од минималне до максималне?

У члану 94. став 6. Закона о превозу путника у друмском саобраћају прописано је да јединица локалне самоуправе својом одлуком ближе уређује начин обављања такси превоза, те да јединица локалне самоуправе својом одлуком утврђује и усклађује цену у оквиру такси тарифе по којој се такси превоз мора обављати на њеној територији; у ставу 7. да се одлуком из става 6. овог члана утврђује ценовник услуга такси превоза у коме је приказана цена такси услуге пређеног километра, старта, минута чекања, доласка на адресу по позиву, превоз пртљага по комаду, као и фиксна цена превоза са локације од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе, а у ставу 8. да таксиметар мора бити подешен искључиво у складу са одлуком из става 6. овог члана и ценовником из става 7. овог члана. Из наведених одредби произлази да се цена сваке појединачне ставке ценовника који утврђује јединица локалне самоуправе (цена пређеног километра, старта, минута чекања, ...) мора прецизно приказати, што значи да не може бити утврђена у било каквом опсегу. Будући да цену услуге такси превоза обрачунава таксиметар, а да таксиметар мора бити подешен у складу са одлуком и ценовником који је утврдила јединица локалне самоуправе, сви такси превозници дужни да услуге такси превоза наплаћују према истом ценовнику.

На који начин, односно којом документацијом се доказују карактеристике путничких возила из члана 137а став 2 тач. 1-4? Да ли је јединица локалне самоуправе овлашћена да прописе ближе услове у погледу процедуре издавања решења о обављању делатности лимо сервиса?

Јединице локалне самоуправе нису овлашћене да прописују ближе услове за обављање лимо сервиса, док процедуру у вези издавања решења за лимо сервис саме одређују.

Да ли дозвољени број такси возила мора бити једнак или већи од броја такси возила која на дан ступања на снагу овог закона имају важеће такси дозволе за возила издате од стране јединице локалне самоуправе у складу са до сада важећим прописима?

У члану 37. Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају саобраћају (“Сл. гласник РС”, број 83/18) прописано је да возила такси превозника која на дан ступања на снагу овог закона имају статус такси возила, сматра се да испуњавају услов у погледу броја возила у оквиру дозвољеног броја, па сходно томе такси превозници који на дан ступања на снагу овог закона имају одобрење за обављање такси превоза, имају право да наставе са обављањем ове делатности са истим бројем такси возила, без обзира да ли је тај број у оквиру дозвољеног броја такси возила, утврђеног било актом јединице локалне самоуправе, било на начин утврђен у члану 94. став 5. Закона о превозу путника у друмском саобраћају. Из наведених одредби произлази да утврђивање дозвољеног броја такси возила није условљено бројем такси возила која на дан ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају (“Сл. гласник РС”, број 83/18) имају статус такси возила, већ се утврђује на начин прописан у члану 94. ст. 2, 3, 4. и 5. Закона о превозу путника у друмском саобраћају.

Сходно томе, дозвољени број возила који је утврђен на прописани начин, не мора бити исти као број такси возила која на дан ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају (“Сл. гласник РС”, број 83/18) имају статус такси возила.

На који начин су правна лица и предузетници који имају одобрење за обављање такси превоза у обавези су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона?

Да ли су такси превозници, који су испунили услове према до сада важећем закону и подзаконским актима и имају важеће решење о обављању такси превоза за возила на дан ступања на снагу овог Закона, дужни да поднесу захтев за добијање одобрења у складу са чланом 88 Закона, како би се ускладили са новим законом?

Да ли су такси возачи који на дан ступања на снагу закона имају издате важеће такси дозволе за такси возача у обавези да у прописаном року испуне услове дефинисане чланом 87б закона а нарочито у погледу звања возача путничког аутомобила трећег степена стручне спреме или звања возача аутобуса и теретног моторног возила четвртог степена стручне спреме или звања техничара друмског саобраћаја или звања возача специјалисте петог степена стручне спреме?

У члану 35. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о превозу у друмском саобраћају (“Сл. гласник РС“, број 83/18) прописано је да су правна лица и предузетници који имају одобрење за обављање такси превоза дужни да своје пословање ускладе са одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, с тим што је рок за усклађивање пословања у погледу услова из члана 5. овог закона, у делу којим се додаје члан 87в став 1. тач. 4) и 5), две године од дана ступања на снагу овог закона; у члану 36. прописано је да такси возач, који на дан ступања на снагу овог закона има статус такси возача, сматра се да испуњава услове из члана 5. овог закона, у делу којим се додаје члан 87б став 1. тач. 1)-3) и став 3, а у члану 37. да возила такси превозника која на дан ступања на снагу овог закона имају статус такси возила, сматра се да испуњавају услов у погледу возила у оквиру дозвољеног броја.

Имајући у виду наведене одредбе, такси превозници дужни су да своје пословање, у погледу прописаних услова, у остављеним роковима ускладе са напред наведеним о одредбама, у поступку који се покреће подношењем захтева општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја, која издаје одобрење и тиме потврђује да су испуњени прописани услови. У вези са тим указује се да ће такси превозници чија возила не испуњавају услове прописане у члану 87б став 1. тач. 4) и 5) тај услов морати да испуне до 06.11.2020. године. Поред тога, такси возачи који на дан 6.11.2018. године имају статус такси возача, нису дужни да доказују испуњеност услова прописаних у члану 87б став 1. тач. 1)-3) и став 3, па самим тим ни да стичу прописана звања.

Да ли предузетник регистрован за обављање такси превоза мора да има најмање једнак или већи број такси возача у односу на број такси возила који испуњавају услове, односно да ли број такси возача код привредног друштва мора бити најмање једнак или већи од броја такси возила, како привредно друштво испуњава услове у погледу возача, да ли свако возило привредног друштва које испуњава услове за обављање такси превоза мора бити унето у одобрење и каква је процедура допуне броја возила до дозвољеног броја.

Издавање одобрења у коме је унет већи број возила него што привредно друштво или предузетник има запослених возача, супротно је законском решењу. Ово стога што се сваким уношењем одређеног броја возила у одобрење, смањује број такси возила који се може унети у одобрење другим субјектима, па самим тим није оправдано издавање одобрења за већи број такси возила него што је број такси возача која запошљава такси превозник коме се издаје одобрење. Наиме, на овај начин сва возила унета у одобрење не би могла бити стављена у функцију превоза, јер нема довољан број такси возача који би управљао тим возилима, а што имало за последицу немогућност нових привредних субјеката да се баве овом делатношћу, као и постојећих такси превозника да увећају свој возни парк, а тиме и да повећају број запослених возача.

У вези са изнетим указује се да је потребно имати у виду и то да је у члану 87б став 6. наведеног закона прописано да у предузетничкој радњи услове за возача мора да испуњава предузетник. Будући да је у члану 88. став 2. поменутог закона прописано да општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја, издаје одобрење за обављање такси превоза на територији те јединице локалне самоуправе ако је број возила који се уноси у одобрење у оквиру дозвољеног броја такси возила, неспорно је да сва возила којима такси превозник има намеру да обавља такси превоз, било да је предузетник или привредно друштво, односно њихов укупан број, мора бити уписан у одобрење, при чему је потребно имати у виду да такси превозник има право да отпочне обављање такси превоза на основу издатог одобрења тек после издавања такси дозволе за возача и такси дозволе за возило (члана 88. став 7).

С обзиром на напред изнето, свако возило које се уноси у одобрење мора бити у оквиру дозвољеног броја, а процедуре по захтеву за измену броја возила у одобрењу (у смислу повећања или смањења броја), уређује јединица локалне самоуправе.

Шта се подразумева под појмом статус такси возача?

У смислу члана 36. Закона о изменама и допунама Закона о превозу у друмском саобраћају (“Сл. гласник РС“, број 83/18) под појмом статуса такси возача подразумева се да је физичко лице, које је даном ступања на снагу наведеног закона имало право да управља такси возилом и обавља такси превоз, било запослено код привредног друштва или код предузетника или је било такси возач у својој предузетничкој радњи.

Шта се подразумева под појмом статус такси возила?

С обзиром да Законом о превозу путника у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“ број 68/15) у члану 94. установљена обавеза вођења регистра такси возила, у смислу члана 37. Закона о изменама и допунама Закона о превозу у друмском саобраћају („Сл. гласник РС“, број 83/18) статус такси возила има оно путничко возило којим је, на дан ступања на снагу овог закона, а то је 06. новембар 2018. године, такси превозник имао право да обавља такси превоз.

Да ли јединица локалне самоуправе може да врши замену старих такси возила новим код истог предузетника или привредног друштва односно власника, што неће довести до повећања броја такси возила?

У члану 37. Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају саобраћају („Сл. гласник РС“, број 83/18) прописано је да возила такси превозника која на дан ступања на снагу овог закона имају статус такси возила, сматра се да испуњавају услов у погледу броја возила у оквиру дозвољеног броја.

Такси превозницима, који на дан ступања на снагу овог закона имају одобрење за обављање такси превоза, наведена одредба даје право да наставе са обављањем ове делатности са истим бројем такси возила, без обзира да ли је тај број у оквиру дозвољеног броја такси возила, утврђеног било актом јединице локалне самоуправе, било на начин утврђен у члану 94. став 5. Закона о превозу путника у друмском саобраћају саобраћају („Сл. гласник РС“, број 83/18, 41/18, 44/18-др.закон и 83/18). С тога, ако постоји потреба да такси превозник због квара, расхоровања и сл. замени возило којим обавља такси превоз, исти има право да то возило замени другим возилом.

Да ли такси возачи, којима је тај статус утврђен чланом 36. Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, тај статус задржавају и у случају преласка код другог такси превозника, иако не испуњавају услове из члана 87б став 1. тач. 2-3)?

У члану 36. Закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају саобраћају („Сл. гласник РС“, број 83/18) прописано је да такси возач, који на дан ступања на снагу овог закона има статус такси возача, сматра се да испуњава услове из члана 5. овог закона, у делу којим се додаје члан 87б став 1. тач. 1)-3) и став 3.

Имајући у виду да се наведена одредба односи на статус возача која на дан ступања на снагу овог закона обављају послове такси возача, ти возачи задржавају статус такси возача у погледу испуњености услова из члана 87б став 1. тач. 1)-3) и став 3. и у случају када прелазе да раде код другог такси превозника.

Да ли се у члану 87в, став 1. тачка 1. под изразом „ путничко возило у лизингу“ подразумева и подлизинг, односно, лице којем је корисник лизинга дао на коришћење предмет лизинга, на основу писмене сагласности даваоца лизинга, у складу са чланом 35, став 1. Закона о финансијском лизингу („ Служеби гласник РС“, бр. 55/2003, 61/2005, 31/2011).

У члану 6. Закона о финансијском лизингу („Сл. гласник РС“, бр. 55/03, 61/05 и 31/11) прописано је да је уговор о лизингу уговор закључен између даваоца лизинга и примаоца лизинга, којим се давалац лизинга обавезује да на примаоца лизинга пренесе овлашћење држања и коришћења предмета лизинга, на одређено време, у коме прималац лизинга ужива све користи и сноси све ризике у вези са власништвом, а прималац лизинга се обавезује да му за то плаћа уговорену накнаду, у уговореним роковима.

У члану 35. став 1. истог закона прописано је да прималац лизинга може предмет лизинга, у целини или појединим деловима, дати на коришћење трећем лицу уз писмену сагласност даваоца лизинга.

Имајући у виду напред наведене одредбе Закона о превозу путника у друмском саобраћају и наводе из предметног захтева, такси превозници - предузетници који нису ни власници, ни примаоци лизинга на предметним возилима, односно који возила користе на основу уговора о пословној сарадњи закљученог са примаоцем лизинга не испуњавају услов прописан овим законом за обављање такси делатности.

Наиме, уговор о пословној сарадњи није правни основ за издавање решење о одобравању такси превоза и под изразом “путничко возило у лизингу“ не подразумева се возило које се користи уз писмену сагласност даваоца лизинга.